A°. 1832. N°. 74.

De uitgave van deze Courant geschiedt des Woensdags en Zaturdags, bij de GEZUSTERS SERRES. Het abonnement is ƒ 9,95 per Jaar.

Advertentiën worden aangenomen tegen 25 cents elken regel, mits op een zegel van 75 cents geschreven. Bijdragen zullen met dankbaarheid ontvangen worden.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 15den SEPTEMBER.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 13 *September* 1832.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen hebben geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manumissie voor de na te melde Slaven, te weten:

H. GOUDMAN en J. NOORDBERG, in kwaliteit als Testamentaire Executeuren des Boedels wijlen ALEXANDER MALMBERG Az., voor den Mulat FRANÇOIS, aankomende den Grond *Altona*, in eigendom aan gemelde Boedel toebehoorende; —

en

GEORGE WADDINGHAM BRAND, voor het Mulatte Kind EVERT, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, ten einde een iegelijk die eenig regt of pretentie op de gemelde Slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie, ter Algemeene Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 13 *September* 1832.

Alzoo JOHAN CHRISTIAAN KAELKE zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogd over de Mulattin JETTA, aankomende de Wed. D. M. TORRES.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 13 *September* 1832.

Alzoo MAJORINA ELISABETH BUSCHMAN, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven genaamd *Mietje*, met hare Dochters *Sophia*, *Lesperance*, en Zoon *Onverwacht*; de Kinderen van *Sophia*, met namen *Eduard*, *Affie*, *Theodora* en *Albertus*; en het meisje *Bebé*, aankomende de Plantadje *la Singularité*, gelegen aan de rivier *Commewijne*, af- en op haar privé naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 13 *September* 1832.

Alzoo WILLEM VAN UIJTRECHT, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven met namen: *Cristiaan*, *Pedro*, *Jantje*, *Louis*, *Alons*, *Johannis*, *David*, *Jacobus*, *Pietje*, *William*, *Joseph*, *Louis*, *Christina*, *Coba*, *Fannij*, *Phillippa*, *Margaretha*, *Jansie*, *Antonette*, en *Anna*, aankomende den Grond *Nieuw Weergevonden*, gelegen aan het verlengde pad van *Wanika*, van dat effect en op zijn privé naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIËN.

De vroeger geadverteerde Verkoop van den Grond *NUTTIG EN VERMAKELIJK*, ook genaamd *KWEEKLUST*, bekend onder Lᵉ. D. N°. 16, uitkomende aan de rivier *Suriname* en *Domineskreek*, alsmede van een *ERF* en daarop staand *GEBOUW* daar naast gelegen, mede uitkomende aan de rivier *Suriname*, bekend onder Lᵉ. D. N°. 15; beide aankomende den Boedel wijlen J. G. R. BÖHM, zal plaats hebben op Donderdag den 20sten dezer, des morgens om 9 uur, door en ten huize van den Vendumeester J. E. LYONS, alwaar de koop-condities en bewijs van eigendom 3 dagen te voren, ter *visie* zullen liggen.

Paramaribo, 14 *September* 1832.

J. J. G. SPILKER *qq.*

Uit de Hand te koop:

Op zeer favorable condities: Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Watermolenstraat*, Lᵉ. B. N°. 27; — te bevragen bij

F. EIJSBREKER *qq.*

De ondergeteekenden, die bij den plaats gehad hebbende brand in den nacht van den 3den op den 4den dezer, eenen bijstand van onderscheidene personen hebben mogen genieten, waardoor onder anderen, eene aanzienlijke partij fijne Linnens, Osnabrugs, Salempoeris, Hoeden (waarvan de ledige doozen zijn achtergelaten), Grondschoenen, enz., zijn gered en geborgen, doch dewelken voor als nog niet ten hunnent zijn bezorgd, nemen de vrijheid, hun onder vriendelijke bedanking voor de betoonde deelneming en assistentie te verzoeken, de nog onder hunne bewaring zich bevindende goederen, binnen den tijd van *acht* dagen, bij hen, ten huize van den WelEdelen Heer H. BENJAMINS, aan de *Saramaccastraat*, te komen opgeven of daarvan aanwijzing te doen.

VAN GELDER & SILAS.

GEBROEDERS REIJNS

Hebben ontvangen en bieden te Koop aan: Boter; Aardappelen; Ham; Worst; Saucijsjes; Ossenribben; Rookvleesch; Zout Vleesch en Spek in kwart tonnen; Jenever en Brandewijn in kelders; Roode Wijn en Bier in oxhoofden; Madera Wijn in heele-, halve- en kwart pijpen; Rijn-, Muscaat- en Champagne Wijn; fijne Likeur in kistjes van 12 flesschen; 1½ duim Hollandsche Deelen van 20 à 25 voet lang; Latten; 14 voets Hoepels; Spijkers in soorten; Platlood; droog en aangemaakt Loodwit; katoen Zakkedoek; Koffijzakken; Zeildoek; Osnabrugs Linnen; Negerhoeden; Geelhechte en Dulhouwers; Schoppen; Duimhengsels; en meer andere Goederen.

F. EIJSBREKER

Heeft ontvangen per Kapt. P. H. BOS: Alle soorten van Engelsch Aarde- en Glaswerk; alle soorten van Poppen en Poppengoed, als: doozen met Timmermans gereedschappen, doozen Speelgoed, enz.; Groene-, Blaauwe- en Witte Brillen voor alle ouderdom; beste Snuif, en vele andere Goederen meer.

Kapt. K. SPIEGELBERG, voerende het Brik-Schip *Paramaribo*, zal tegen *medio* October zijnen Brievenzak sluiten en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo, 10 *September* 1832.

M. DUBR vertrekt.

NIEUWSTIJDINGEN.

In de *Nieuwe Amsterd. Courant* van 17 Julij, leest men een extract uit een' brief, uit 's Gravenhage:

» Gisteren verbreidde zich hier een gerucht, dat door het schrikverwekkende en het fatale van het geval de algemeene aandacht tot zich trok en bij een ieder een gevoel van verontwaardiging deed ontstaan, hetwelk aan velen het voornemen, om het lot van onze diep ongelukkige Scheveningers te helpen leenigen, zou hebben doen opgeven, zoo hen daarin niet had wederhouden, door niet te helpen het dreigend gevaar te zullen vergrooten en het verdichtselachtige van het gerucht zelf; zie hoe het gerucht door de meesten verhaald wordt:

»Eene Scheveningsche Pink heeft in zee een drijvend schip gevonden, geladen met Talk en Wol, waarvan de geheele equipage in de kajuit dood lag. Twee Scheveningers zijn aan boord gegaan, en hebben al wat van hunne gading was, tot de kleeren van de dooden, medegenomen; en, tot bevestiging voegt men er bij: een der twee schepelingen, heeft het stervende bekend, zeggende: *ik ben de oorzaak van den dood van mijne vrouw en mijn kind; die roode borstrok heb ik van een uitgestorven en in zee drijvend schip gehaald, die brand mij op de Z...*—

»Dit verhaal is dan ook ter kennisse van de regering gekomen, die er zich onmiddelijk aan gelegen heeft laten leggen, en daarop dadelijk een onderzoek heeft ingesteld, doch tot nu toe, is niets ontdekt wat ter bevestiging van het geval kan strekken, of daaraan eenige geloofbaarheid kan bijzetten; zelfs weet men niet, van waar het verhaal deszelfs oorsprong genomen heeft. Men zegt dat de tweede schepeling, die in de zaak zoude betrokken zijn en ook ziek geweest, doch thans weer hersteld is, de zaak ontkent.

»Wat er echter van dit geval waarheid is, kan men nog niet met zekerheid zeggen; doch het is te vermoeden, dat er door hen een ongeoorloofde handel in visch is gedreven geworden. De Politie is bezig het gebeurde te onderzoeken, en men zegt, dat er morgen reeds eenige Scheveningers daarover verhoord zullen worden. Ook heeft men bevonden dat er in de vorige maand, door verschillende Scheveningsche Vrouwen vet en talk was verkocht, en dat er door eenigen goudgeld was gewisseld geworden.”

Men schrijft uit 'S GRAVENHAGE: Heden den 15den Julij zijn alhier twee personen aan de Cholera overleden; beide deze personen behooren tot de behoeftige klasse der maatschappij en gingen, zoo men zegt, zich meermalen te buiten aan het gebruik van sterken drank. De een had naar het zeggen, verleden Donderdag meer dan gewoon gedronken, en had een gedeelte van den nacht op het gras, onder den blooten hemel liggen slapen, ook had hij daarna veel koud water gedronken; en de ander had gisteren avond nog laat tot over de knien in het water staan baggeren, ook had hij gedurende den dag nog al jenever gebruikt. Het is, naar men verzekert, bewezen, dat deze lieden in geene aanraking met Scheveningers zijn geweest.

Extracten uit PARIJSCHE Dagbladen van 18 Julij.

Wij bevinden ons nog steeds in dezelfde gesteldheid, wat betreft de politieke aangelegenheden der Londensche Conferentie. Op dit oogenblik is het gouvernement tijdingen wachtende uit Londen en 's Gravenhage, doch er is nog niets beslist. De gevolmagtigden aarzelen om tot eenig besluit te komen. De Koning der Belgen weigert, van zijnen kant, om de minste inwilliging te doen. Men geloofd dat de Conferencie het op den 20sten Julij vastgestelde eindtijdstip voorloopig heeft verlengd tot 31 dezer.

—De *Constitutionnel* bevat een zeer opmerkelijk artikel over de Belgische staatszaken. Hij wijst het middel aan om de zoo zeer gewenschte ontknooping der Belgische kwestie te bewerken. Het is namelijk het zoo dikwerf herhaalde, om het Traktaat gewapenderhand ten uitvoer te brengen.

»Gezegd blad schetst het gedrag van Koning *Leopold* aldus af: De Koning der Belgen, die zijne gemakkelijke en rijke tijdkortingen heeft verwisseld voor eene taak die roemvol, maar moeijelijk is, verontwaardigt zich met eene hem tot eer verstrekkend geestdriftige veerkracht over de schandelijke rol welke men hem doet spelen. Hij heeft, dit is waar, wat men er ook van zegge, die rol van gekroonden prefekt van Engeland niet aangenomen,

Krachtens het minst bewiste en het zuiverste aller regten, dat namelijk eener volksverkiezing, wil hij regeren in spijt van het heilig verbond, en zelfs tegen hetzelve, zoo het zijn moet, maar niet door hetzelve; hij wil dat die kroon, welke zoo zwaar op zijn hoofd drukt, ten minste zoo veel koste als zij weegt, en niet, bij elk besluit, een *visa* van den vreemdeling behoeft; hij wil, bovenal, dat het door hem geregeerde, en vruchteloos sints twee jaren in de rij der volken van Europa ingeschreven volk, daar de plaats bekleede welke het verdient. Zijn, geenszins snoevende of trotsche, maar zuiver afgebakende en onverwrikbare wil is eene lange mistificatie om allen prijs te doen ophouden.

»*Leopold* heeft, zoo wel als het volk hetwelk hij regeert, volkomen begrepen dat het gewigt van eenen staat in de politieke weegschaal niet afhangt van de kracht welke dezelve er in aanbrengt, maar van de bezwarenissen welke hij er in werpt, en van de kwestien welke hij kan opzetten. Belgie, verdrukt door de aantasting dier reusachtige Mogendheden die hetzelfde te zamendringen in afwachting dat zij hetzelve kunnen vermorzelen, wreekt zich daarom deswegens door hen te bedreigen met eenen oorlog welken het wel niet alleen kan volhouden, maar welken het kan ontketenen. Deszelfs kracht bestaat niet in het kwaad hetwelk het kan doen, maar in dat hetwelk het kan voortbrengen, en al moest die oorlog op hetzelve terug vallen en deszelfs schoone landsdouwen verwoesten, al moest Belgie even als Polen vergaan, weet het echter, dat dit land, niet ongewroken zal bezwijken wijl het lot aan hetzelve Frankrijk heeft tot nabuur gegeven.

»De kwestie dus juist gesteld zijnde Belgie ten allen koste, zelfs ten koste van eenen oorlog, de voltrekking van het traktaat van 15 November eischende, hetwelk veel minder nog dan het regt had te mogen verwachten, voor hetzelve gunstig is; is de vraag: wat zullen de vijf het traktaat onderteekend hebbende mogendheden doen? Drie onder hen, Oostenrijk, Pruissen en Rusland, zijn onder verband hunner eer er toe verpligt, de beide anderen, indien zij het oorbaar achten, de dwangmiddelen aan te wenden,

kunnen de drie Noordsche mogendheden, zonder alle hunne verbindtenissen te verkrachten, en, wat hen welligt nog nader ter harte gaat, zonder eenen Europeschen oorlog te ontsteken, aan Engeland en Frankrijk niet beletten hunne bedreigingen in volvoering te brengen. De Koning van Pruissen, zegt men, heeft in weerwil der dringende aanzoeken van Prins *Frederik*, allen steun aan Holland ontzegd in den onvoorzigtigen heertogt welken het verlangt te ondernemen.»

»Zie hier nu de conclusie: Engeland en Frankrijk treden tegen het gevaar gezamenlijk op, en stellen tegenover hetzelve eene eensgezindheid tegen welke alle de mogendheden van het absolutismus zullen schipbreuk lijden. Laat hen slechts dreigen, wij herhalen het, en zij zullen niet noodig hebben te slaan. Eene vereenigde vloot verschijne voor de Schelde, eene krachtvolle dingtaal, wordt met opregtheid tot de Noordsche Mogendheden gerigt, en wij gevoelen ons vastelijk overtuigd, dat de oorlog nimmer zoo verre van ons zal verwijderd zijn, dan wanneer de beide Arbiters van Europa, gereed om dien te beginnen, aan de overige Mogendheden vragen zullen of zij den zelven willen voeren. Het derwijze afgeëischte antwoord zal zich niet lang meer doen wachten.»

Al de pogingen, door onze Karlisten ter eere van den Heiligen *Hendriks*-dag aangewend, hebben zich bepaald tot het strooijen en aanplakken in den afgeloopen nacht, van ettelijke Proclamatiën door de straten van Parijs: voor het overige is de openbare rust niet in het minst gestoord geworden.

De overheid heeft gisteren en heden eene menigte bijposten der nationaal garde en linietroepen in al de wijken der stad uitgezet, met bevel om zich bij een gegeven teeken, op eene aangewezen verzamelplaats te concentreren. Ook heden nog zijn in elke der mairies 100 man nationale gardes geconsigneerd, en zal men tot aan het eind der maand met het alzoo plaatsen van een zeker aantal nationale garde blijven voortgaan.

Aan het ministerie van binnenlandsche zaken zijn depeches uit de westelijke departementen ingekomen; men heeft weinig nieuws van dien kant; de Chouans houden zich op dit oogenblik rustig; doch al degenen, die dat land kennen, zijn overtuigd dat de opstand bij de eerste gunstige gelegenheid, van nieuws af aan zal beginnen.

Het Protocol van den Duitschen rijksdag is van dien aard dat het een diepen indruk moet maken in Frankrijk, want het is sedert de omwenteling van Julij 1830, de meest beslissende stap der absolute vorsten tegen de vrijheid der volken. Maar nu vraagt men zich al aanstonds, welke houding zal het ministerie nu aannemen na een manifest van dien aard? Het moet wel ernstig bedenken dat al de verstrooide krachten der onderscheiden mogendheden van Europa thans een middelpunt van werkdadigheid hebben in de hooge Bondsvergadering, waardoor zij in beweging kunnen gebragt worden op een allerhoogst bevel der Confederatie. Het is vooral de rol, welke Engeland in deze zaak speelt, welke geheel ongemeen moet voorkomen. De Koning van Engeland doet aan Frankrijk uitbundige betuigingen van eenstemmigheid in de kwesten ten voordeele der vrijheid; terwijl inmiddels de Koning van Hanover aan dit Manifest van Coalitie tegen de Duitsche vrijheid zijne onderteekening verleent. Is dit niet eene daadzaak welke aan het Fransche Ministerie gegronde vrees moet inboezemen, dat ingeval wanneer de oorlog uitbarstte, het Kabinet van Londen partij zal nemen voor de coalitie tegen Frankrijk; alsmede dat hetzelve zich thans alreeds coalieert met de Germaansche Mogendheden, tegen de volken van Duitschland?

In het *Journal du Commerce d'Anvers* leest men: Gisteren avond waren verscheidene wijken dezer stad, bij gelegenheid van 's Konings komst geillumineerd. Wij hebben in die geheele illuminatie niets merkswaardigs aangetroffen, dan één opschrift, welks treffende natuur-eenvoudigheid het hekelende er van moet verontschuldigen, indien dan al de opsteller aan eenige hekelzucht er bij gedacht hebbe. Zie hier dat opschrift zoo als wij het gezien hebben in eene eenigzins afgelegene straat, welke het niet wel noodig is nader aan te duiden.

Vijf niet zeer dikke kaarsen bestraalden het werk van den Vlaamschen poeët:

Ik, goeden Belg, vier er met vyf.
Dry voor den Vorst, en twee voor zyn aanstaende Wyf;
Maer als den tyd zal beter gaen,
Dan zullen er wel duyzend staen.

In de Kamer der Vertegenwoordigers te Brussel werd door den heer *de Merode* een ontwerp van wet ingediend tot oprigting der orde *van de Unie*.

De Koning is Grootmeester der orde.

De orde is verdeeld in 4 klasse, de leden der eerste klasse voerende den titel van Grootkruis.

Die der tweede klasse, zijn kommandeurs.

Die der derde, zijn officieren.

Die der vierde, ridders.

De Koning benoemd de leden der orde.

Het devies der orde is hetzelfde als dat des lands: »*Eendragt maakt magt.*» De statuten tot het inwendig beheer, als ook de vorm der decoratie, zullen door een reglement van publieke administratie worden vastgesteld.

Ieder militair, lid der orde, beneden den rang van officier, geniet eene onvervreemdbare en in regten onbereikbare, jaarwedde van 100 Francs.